

NT-RT 19/2 1980

Roslagsnöje

Från vänster Herbert Jansson, Enar Nilsson, Bertil Nilsson och Harald Brolin. En kvartett som från början var en trio.

Så började det... Skebo elitkapell

År 1927 var det inte lätt att vara Skebo-pojke. Bruket stannade för alltid hösten 1924. Då fanns det ingen välgörenhetsinrättning som nu heter socialbidrag. Då måste man klara sig själv på något sätt. Därför försökte sig tre grabbar på att börja spela dansmusik, för att om möjligt tjäna några kronor. De bildade en trio, dragspel, fiol och banjo. Det lyckades, de fick en hel del spelningar.

1928 blev trion en kvartett, utökad med en man med batteri, basdrumma, virveltrumma, cymbal, träblock, koskällor och triangel, anspråkslöst mot i dag...

En dansbana köptes i Åby i Söderbykarl, någon kom på att lämplig plats för den måste vara Storholmen i Estuna. Platsen hyrdes av en man, som hette Augustsson, han bodde i det gamla huset som nu är Svanberga gästgivaregård. Under uppförandet av banan, kom en insändare i NT den 29 april 1928, att det var en kommunistisk klubb som ägde den, ingen hade en tanke på det. Pojkarna tänkte på att försöka få några slantar och samtidigt roa ungdomen. Insändaren var undertecknad av G J och E M. För några år sedan stod i UNT, under rubriken »En roslagsfestplats kommer igen», att några ungdomar från Skebo, anordnar dans där varje lördag. Detta är fel, vi var där 12 gånger, första gången 13 maj och den sista 16 september. Men försöket lyckades, platsen var ju ny och blev talrikt besökt, många från Norrtälje. En vanlig lördagskväll med 700-800 personer var inte ovanligt, beroende på vädret, 90% åkte ju cykel.

Speltiden var 8-1 ibland 2 på natten, ingen tidsbegränsning då. Fjärdingsmannen kom på sin cykel, såg till att det gick städad till, drack kaffe och åkte hem, det ingick i hans tjänst, inga kostna-

der. En familj från Skebo skötte kaffeserveringen, två pojkar hade skjutbana och pilkastning, hemgjord glass såldes, kokosbollar à 5 öre st. Entré 75 öre, eller fritt och 10 öre dansen »men då blev danserna lite kortare». Varje kväll måste en man åka T-ford till Karl Molin i Kullsta och lämna 5 kr för att få lyse, 4-5 lampor dinglade i en sladd, upphängd i träden.

STORHOLMEN

Men detta varade bara en sommar. Estuna skytteförening övertalade Augustsson att få hyra Storholmen och banan såldes till Roslagsbro skytteförening och lades ner vid Södersund.

Spelningarna duggade jämnt, men som omväxling hyrde vi ibland, bl a Folkets hus i Söderbykarl, Nysättra Folkets park 1929 o s v. Ibland gick det bra, ibland mindre bra. T ex den 11 nov. 1928 vid Skänninge lokal, Björkö. Regnväder. När vi betalade hyra, annons och bilresa hade vi 33 öre att dela på.

Många roliga och mindre roliga minnen finns kvar, dikeskörningar på dåligt plogade vintervägar. Längsta spelningen var på Rimbo marknad 1931 från 1 på dagen till 1 på natten.

En episod som kanske inte händer så ofta inträffade på Ununge skytteförenings festplats i Bergalund. En kväll kom 4 frälsningsofficerare upp på banan och frågade om de fick byta av oss. Det fick de naturligtvis, de sjöng 4-5 sånger, tackade och gick igen, ingen sade något om det. Åren 1928-36 spelade vi 437 gånger, ca 350 melodier inlärdes efter gramfonskivor. Vi var snövita amatörer, men det gick förvånansvärt bra. Men fordringarna var väl inte så stora då...

Det var en rolig tid, många bekantskaper, som varar än.